

ת"פ 2129/10/18 - מדינת ישראל נגד ספואן פרג

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2129-10-18 מדינת ישראל נ' פרג(אחר/נוסף)

בפני בעניין:	כבוד השופטת סיגל אלבו המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רוני צרפתי
נגד הנאשם		ספואן פרג (אחר/נוסף) ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד חלאילה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, **בתקיפה הגורמת חבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם, שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש, הוסכם שהמאשימה תגביל עצמה לעבודות שירות ברף הגבוה וכן תטען לרכיבים נלווים הכוללים: מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן והתחייבות. ההגנה תטען באופן חופשי לעונש, אך לא תבקש ביטול הרשעה.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין משפחתו של הנאשם לבין משפחתו של סאמי משעל (להלן: "המתלונן") ישנו סכסוך המתנהל בבית המשפט לענייני משפחה. ביום 27.9.18 בשעה 22:00 או בסמוך לכך, בשכונת שראפת בירושלים, כאשר המתלונן נסע ברכבו, חסם הנאשם באמצעות קטנועו את רכבו של המתלונן ומנע ממנו להמשיך בנסיעה. משסרב המתלונן לצאת מרכבו על מנת לשוחח עם הנאשם, ירד הנאשם מהקטנוע כשהוא חבוש קסדה, והתקרב לעבר חלון רכבו של המתלונן, שהיה חגור אותה עת בחגורת בטיחות של הרכב. אז חבט הנאשם בראשו של המתלונן באמצעות חפץ. המתלונן שחרר את עצמו מהחגורה במטרה להגן על עצמו, פתח את דלת הרכב ודחף באמצעותה את הנאשם. המתלונן תפס את הנאשם בראשו, והסיר את הקסדה מראשו בכדי לוודא במאת אחוזים מיהו התוקף. כתוצאה ממעשהו של המתלונן, נגרמו למתלונן מספר שריטות בפניו. לאחר מכן, נפלו המתלונן והנאשם על הארץ. אז הגיע למקום אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, הרים את המתלונן מהרצפה, וצעק לנאשם שיברח. כתוצאה

ממעשי הנאשם נגרמה למתלונן חבלה בראשו שהצריכה טיפול רפואי, אשר כלל שלושה תפרים וכן דם רב ניגר על כל גופו.

במעשיו המתוארים לעיל, תקף הנאשם את המתלונן וגרם לו חבלה ממשית.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 4.7.22 (להלן: "**התסקיר**"). התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם. להלן, אפרט את עיקרי הדברים:

הנאשם רווק, בן 24, מתגורר עם בני משפחתו בשכונת שרפאת בירושלים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, וכיום הוא בשנה הרביעית ללימודי סיעוד באוניברסיטת ביר זית וצפוי לסיים את לימודיו בעוד כחודש.

מדובר בעבירה ראשונה ויחידה של הנאשם.

אשר לעבירה בה הורשע, טען הנאשם, כי שלושה חודשים לפני ביצוע העבירה, בני משפחתו של המתלונן תקפו את אחיו, אביו ודודו וגרמו להם חבלות, מה שעורר בו כאב רב. לטענתו, פגש במקרה את המתלונן בכביש, והוויכוח ביניהם החל סביב הנהיגה בכביש. רק לאחר שעצרו את רכביהם, זיהה הנאשם כי מדובר באחד מבני אותה משפחה, ואז הרים חפץ מהכביש והכה את המתלונן, מתוך תחושות של פגיעה בכבוד משפחתו.

הנאשם מבין כיום את חומרת מעשיו, והתרשמות שירות המבחן היא כי הוא מצליח לגלות אמפתיה כלפי המתלונן, ומבין כי יכול היה לגרום לו נזק בריאותי משמעותי אף יותר. כן תיאר הנאשם את העבירה כחריגה לאורחותיו, כאשר מתיאוריו עולה כי אינו נוהג לפתור סכסוכים אחרים בחייו בדרכים אלימות, ואינו אדם אלים. לדבריו, פעל באופן אימפולסיבי וחוסר מחשבה, מתוך גילוי הצעיר, חוסר בשלווה וכאבו על הפגיעה במשפחתו. כיום מבין, כי עליו לסמוך ולתת אמון בשלטון החוק בפתרון סכסוכים מעין אלה. אף הוריו הסבירו לו כי אין להשתמש בדרכים אלימות לפתרון הסכסוך. כיום יש רגיעה בין המשפחות והצדדים חתמו על הסכם סולחה.

הוצע לנאשם להשתלב בטיפול של שליטה בכעסים, אך הנאשם שלל נזקקות טיפולית, וטען כי למד את הלקח.

כגורמי סיכון להישנות עבירות, צוינו: היותו של הנאשם בעל סף תסכול נמוך ומידה מסוימת של אימפולסיביות, כאשר במצבים בהם חווה תסכול, לחץ ואיום הוא עלול לפעול בתוקפנות, ללא שקילה מוקדמת של התוצאות, חומרת והשלכת מעשיו; קושי של הנאשם לגלות התבוננות עצמית פנימית להתנהגויותיו הבעייתיות; קושי בהבעה מילולית ורגשית, וכן קושי בזיהוי המקומות הרגשיים מתוכם פועל.

כגורמי סיכוי להימנעות מעבירות, צוינו: היותו של הנאשם בעל אינטליגנציה תקינה וכן כוחות ויכולות לימודיות ותפקודיות גבוהות; התמדתו במסגרת תעסוקה ולימודים; העובדה שגדל במשפחה בעלת ערכים נורמטיביים

ושומרת חוק; העדר עבר פלילי קודם; מוטיבציה לקיים אורח חיים נורמטיבי ויצרני; העובדה שבין המשפחות יש סולחה, אשר מהווה גורם ממתן ותורמת לאמון בין שתי המשפחות, כאשר הנאשם אינו חש איבה כלפי המתלונן ובני משפחתו.

שירות המבחן התרשם כי הפגיעה שעשויה להיגרם מהרשעת הנאשם אינה מיידית ומהותית, ובהתחשב בחומרת העבירות שביצע, לא המליץ לבטל את הרשעתו.

אשר לעונש, לאור גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי וכן תפקודו התעסוקתי והלימודי, המליץ שירות המבחן להימנע ממאסר בפועל, אשר יגביר את חשיפת הנאשם לחברה עבריינית, והמליץ להטיל עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן, כאשר בקביעת סכום הפיצוי, יש להביא בחשבון את הסכום ששולם למתלונן במסגרת הסכם הסולחה.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

5. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגשו: תמונות המתלונן והנאשם ותמונות של כלי הרכב, אשר צולמו ביום 27.9.18, וכן גיליון שחרור ממין של המתלונן מבית החולים הדסה מיום 27.9.18.

6. כראיות לעונש מטעם ההגנה הוגש הסכם הסולחה בין משפחת המתלונן למשפחתו של הנאשם. כן הוצגו לפני תעודת סיום לימודים באוניברסיטת ביר זית וגיליון ציונים של התואר.

7. **ב"כ המאשימה** עתרה לגזור על הנאשם עונש מאסר בן 8 חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלונן והתחייבות. אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, לאור הסדר הטיעון הגבילה עצמה המאשימה לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף הגבוה. המאשימה הדגישה בטיעוניה את חומרת העבירה, את הנזק שנגרם למתלונן ואת האמור בתסקיר שירות המבחן כי הנאשם בעל נטייה לאימפולסיביות, שלל נזקקות לטיפול בשליטה בכעסים, לא עבר שיקום, והתקשה לגלות התבוננות עצמית פנימית למעשיו. לפיכך, ביקשה המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא בתחתיתו.

8. **ב"כ הנאשם** ביקש להטיל על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור, וענישה צופה פני עתיד. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את העובדה שהתקיפה נעשתה על רקע סכסוך משפחתי, כאשר עובר לאירוע נשוא כתב האישום, הותקפו בני משפחתו של הנאשם על ידי בני משפחת המתלונן ונגרמו להם חבלות קשות. בסופו של יום, נחתם בין המשפחות הסכם סולחה, ומאז אין בעיה בין המשפחות. עוד ציין את גילו הצעיר של הנאשם, אשר היה כבן 20 שנים בעת האירוע, את העובדה כי לנאשם אין הרשעות קודמות, וכי מאז האירוע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. ב"כ הנאשם הוסיף, כי הנאשם שהה במעצר מלא משך 9 ימים, בהמשך במעצר בית מלא חודש נוסף, ובמשך למעלה מ-8 חודשים שהה במעצר בית לילי. נטען, כי די בעצם הרשעת הנאשם כדי לפגוע בפרנסתו בעתיד ובסיכויי קבלתו למקומות עבודה, וכי הואיל ומדובר באירוע חד פעמי בחייו של הנאשם, אין לזקוף לחובתו את העובדה שלא נטל חלק בהליך טיפולי. לדבריו, ניתן להסתפק בענישה הצופה פני עתיד, לאור העובדה שאין מדובר בעבירת אלימות ברף הגבוה, ולנוכח העובדה כי עצם ההרשעה תגרום לנאשם נזק כלכלי. אשר לפיצוי למתלונן, ביקש ב"כ הנאשם כי ייפסק

פיצוי סמלי, לאור הסכום ששולם במסגרת הסולחה.

דברי הנאשם

9. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. בדבריו לפני הביע חרטה על המעשה, טען כי השתקם, וציין כי לאחרונה סיים לימודים של 4.5 שנים לתואר, אותם מימן בכוחות עצמו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

10. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה זה, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם ערך השמירה על שלמות גופו, בטחונו, כבודו ושלוות נפשו של המתלונן.

12. **מידת הפגיעה בערך המוגן** במקרה זה אינה מבוטלת. הנאשם תקף את המתלונן, באופן אלים ובריוני על רק הסכסוך בין המשפחות, וגרם לו חבלה של ממש בראשו שהצריכה טיפול רפואי, הכולל שלושה תפרים.

13. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בטרם אסקור את פסקי הדין שבהם עיינתי, מצאתי להעיר שכל פסקי הדין שיוצגו ניתנים לאבחנה לחומרה או לקולה באספקטים שונים, בהשוואה לעניינו. מטרת הבאתם אפוא היא לשם הצבתם כקנה מידה שישמש נתון תומך אחד מתוך קשת של נתונים ושיקולים נוספים הרלוונטיים לקביעת המתחם.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שבמקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הוטלו על הנאשמים עונשים במנעד רחב שבין מאסר על תנאי שלצדו של"צ ועד מאסר בפועל ממש, כפי שיפורט להלן:

ברע"פ 4642/22 רשיד אל שייך נ' מדינת ישראל (10.7.22): דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר גזר על הנאשם **10 חודשי מאסר בפועל** לצד מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלונן. באותו מקרה, נסע הנאשם ברכבו לעברו של המתלונן, פגע בו וגרם לו חבלה של ממש בדמות שפשוים ברגלו, אשר הצריכו טיפול רפואי ורגלו גובסה. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים

נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורו של הנאשם והפחית את עונשו ל-10 חודשי מאסר. כאמור, בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה, תוך שבית המשפט ציין כי התוצאה העונשית אינה מצדיקה התערבות, בהתחשב בחומרת העבירה בה הנאשם הורשע, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והנזק שהסב למתלונן.

ברע"פ 4963/22 מנשירוב נ' מדינת ישראל (21.7.22): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם אשר נידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שבעקבות קטטה רבת משתתפים במועדון, היכה הנאשם את המתלונן באגרופים כשבידו סגין וגרם לו פצע דקירה שטחי באורך 2 ס"מ בחזה אשר הצריך תפירה, וזאת לאחר שהמתלונן דקר את אחיו של הנאשם באמצעות סכין. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר. לנוכח העובדה שכנגד המתלונן לא הוגש כתב אישום, גזר בית משפט השלום על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכן נדחתה בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון.

ברע"פ 7645/20 כהן נ' מ"י (18.11.20): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר על תנאי בן 12 חודשים במצטבר. באותו מקרה, דובר בנאשם שתקף נוסע אחר באוטובוס לאחר שזה העיר לנאשם כי הוא מדבר בטלפון בקול רם. הנאשם תפס את הנוסע בחולצתו, הדף אותו והיכה אותו בפניו, גרם לו לדימום בפנים ופצע בשפה. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וכן הפעלת מאסרים מותנים באופן שחמישה חודשים מתוכם ירצו במצטבר והיתר בחופף. סך הכל הושתו על המבקש 12 חודשי מאסר ויום אחד בפועל בניכוי ימי מעצרו. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל והפעיל במצטבר את המאסרים על תנאי בני 12 החודשים, כך שנגזרו על הנאשם 27 חודשי מאסר. כאמור, בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.6.19): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר נדון לחודש מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. באותו מקרה, הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שתקף את חברו בחדר כושר באגרופים ובעיטות וגרם לו מכאובים. בית משפט השלום דחה את בקשת הנאשם לביטול הרשעה וגזר על הנאשם חודש מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור ל הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

בעפ"ג (מח' י-ם) 58432-06-15 בן יהודה נגד מדינת ישראל (15.10.2015): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שנידון לעונש בן שישה חודשי מאסר בפועל והפעלת תנאי בן שישה חודשי מאסר נוספים, כאשר מחצית מהתקופה הופעלה חופף ומחציתה במצטבר - ובסך הכול נגזרו על הנאשם תשעה חודשי מאסר בפועל. כן נגזרו על הנאשם מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובהיזק לרכוש במזיד. בנסיבות התיק, בעת שנסע המתלונן בסמוך לביתו של הנאשם, חסם בן משפחתו של הנאשם את דרכו. המתלונן צפר לרכב החוסם כדי שיפנה את הדרך. בהמשך, צעק הנאשם לעבר

המתלונן, ניגש לרכבו והיכה על מכסה המנוע בעוצמה תוך שגרם לו נזק, ואז פתח את דלת הנוסע והכניס את פלג גופו העליון לתוך הרכב בכוונה להכות את המתלונן. המתלונן יצא מרכבו והנאשם הכה אותו במכות אגרופ לפניו ולראשו, ובהמשך הפילו ארצה, בעט בבטנו, רכן מעליו וחנק אותו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חתכים קטנים ושטפי דם בראשו, שטף דם גדול בחזה ושפשופים בשני מרפקיו. ביהמ"ש השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המקרה נע בין מאסר בפועל ממש בן מספר חודשים ועד ל-18 חודשי מאסר. ביהמ"ש המחוזי קבע שמבלי לקבוע מסמרות לעניין מתחם הענישה שנקבע, לא נמצא פגם בקביעת עונשו של הנאשם.

בת"פ (י-ם) 51256-12-17 מדינת ישראל נגד יהודה (06.11.2019): הנאשם נידון **במסגרת הסדר טיעון לעונש מוסכם - צו של"צ, מאסר מותנה ופיצוי**. הנאשם הורשע בכך שניגש לעבר המתלונן - נהג מונית שעמד בצד הכביש, נכנס למוניתו והכה אותו בראשו ובגופו.

בת"פ (י-ם) 52001-09-16 מדינת ישראל נגד ברקה (15.01.2018): הנאשם נידון ל- **3.5 חודשי מאסר בעבודות שירות ולמאסר מותנה**. הנאשם הורשע בעבירה של פציעה, בכך שתקף את המתלונן לאחר תאונת דרכים שארעה בין רכבי השניים. באותן נסיבות, יצאו הנאשם והמתלונן מרכביהם, צעקו זה על זה והכו אחד את השני באגרופים. המתלונן קילל וחנק את הנאשם עד שזה נפל ארצה. לאחר מכן רץ הנאשם לרכבו, הוציא ממנו כלי ברזל ארוך ודק, קילל את המתלונן וניסה להגיע אליו. עוברי אורח שנכחו במקום מנעו ממנו לעשות כן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן חתך בראשו.

בת"פ (ת"א) 5594-02-17 מדינת ישראל נגד אלבז (05.12.2017): הנאשם נידון **לצו של"צ, מאסר מותנה ופיצוי**, לאחר שהורשע בעבירות של תקיפה חובלנית ותקיפה. בנסיבות התיק, רכב הנאשם על קטנועו באיטיות בעת שמאחוריו נסעה המתלוננת ברכבה, וניסתה לעקוף אותו ללא הצלחה. כשכלי הרכב נעצרו ברמזור אדום, התקרב הנאשם לחלון רכבה של המתלוננת, ירק עליה והכה בכתפה מספר פעמים באגרופו באופן שנגרמו לה שטפי דם. בהמשך עלה הנאשם על קטנועו כדי להימלט מהמקום, וכשיצאה המתלוננת מרכבה כדי לעצרו, ירד הנאשם מהקטנוע והצמיד אותה בכוח לרכבה.

בת"פ (ת"א) 28495-11-13 מדינת ישראל נגד זוהר (30.05.2016): הנאשם נידון ל- **5 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. באותן נסיבות, רכב הנאשם על אופנועו והתפרץ לנתיב נסיעתו של אוטובוס שבו נהג המתלונן. בתגובה צפר לו המתלונן וניסה לעקפו. הנאשם ירד מאופנועו, ניגש לחלון הנהג של האוטובוס, פתח את החלון והכה את המתלונן באפו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שטף דם וקריש דם בולט באפו. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם את המקרה נע בין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (י-ם) 1582/06 מדינת ישראל נגד עותמאן (09.07.2007): הנאשם נידון **לצו של"צ ופיצוי**. הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בעקבות סכסוך בכביש. בעקבות תאונה בין רכב הנאשם לרכב המתלונן יצאו השניים מכלי הרכב. בשלב מסוים הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרופ בפניו. כתוצאה מהמכה

נגרמו למתלונן נפוחות, שטף דם באף ופצע שהצריך תפירה.

בעפ"ג (מח' ים) 12935-07-18 מדינת ישראל נ' אברמוב (27.1.19): בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המדינה על גזר דינו של נאשם שהוטלו עליו 140 שעות של"צ לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע בתקיפה שוטר הגורמת חבלה של ממש, לאחר שבעת שהיה בגילופין הכה שוטר באגרופ לעבר עינו השמאלית. נקבע כי בשל שיקולי שיקום רשאי היה בית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם.

בעפ"ג (מח' ים) 57656-11-16 מדינת ישראל נ' אברמוב (10.9.17): בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המדינה על גזר דינו של נאשמת שהוטלו עליה **180 שעות של"צ, צו מבחן ועונשים נלווים**. הנאשמת הורשעה בתקיפת שוטר ובגרימת חבלה של ממש לאחר שהלמה בפניו של השוטר באגרופים וסטרה לו, ובשל כך נשברה אחת משיניו וכן סבל מדימום באפו. כן תקפה שוטר נוסף בכך שאחזה באשכיו. בית המשפט המחוזי ציין בגזר דינו כי אכן מתחם הענישה נע בין מאסר בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, נקבע בשל שיקולי שיקום רשאי היה בית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם.

בעפ"ג (מח' חי') 69615-07-17 נוסקוב נ' מדינת ישראל (19.10.17): בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של נאשם שנידון לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שתקף עובד במכות אגרופ בפניו. לאור חלופי הזמן ושיקולי שיקום הורה בית המשפט המחוזי להעמיד את עונשו של הנאשם על **שישה חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות**.

בת.פ. (מרכז) 59923-02-19 מדינת ישראל (9.3.21): בית המשפט גזר על נאשמים שהורשעו בעבירה של חבלה חמורה ותקיפה בנסיבות מחמירות **10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר**, וכן פיצוי למתלונן. באותו מקרה תקפו את המתלונן בדחיפות מכות ובעיטות חזקות וגרמו למתלונן שבר בצוואר ירך ימין, בעקבותיו עבר המתלונן ניתוח פלטינות.

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**; הנאשם הוא שיזם את העימות עם המתלונן בכך שחסם את רכבו של המתלונן באמצעות קטנועו, והוא שהחל במעשה האלימות. לפיכך, חלקו בביצוע העבירה גדול. האלימות הבריונית שבה נקט הנאשם ושכללה את העמדת הקטנוע, התקרבות לעבר רכב המתלונן וחבלה בראשו אינם עומדים ביחס ישיר למעשיו של המתלונן.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; על פי כתב האישום המתוקן, כתוצאה מהתקיפה נחבל המתלונן בראשו והוא נזקק לטיפול רפואי שכלל שלושה תפרים.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; הרקע למעשה**
הוא סכסוך בין משפחת הנאשם למשפחת המתלון, כאשר בעבר תקפו בני משפחתו של המתלון את בני משפחתו של הנאשם.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה זה, אני סבורה **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין ארבעה חודשי מאסר, שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-16 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלון.**

16. במקרה זה, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו** הנאשם בחור צעיר, כבן 24 שנים, אשר מתמיד במסגרת תעסוקה ולימודים וגדל במשפחה שומרת חוק. הטלת עונש של מאסר בפועל תגביר את חשיפתו לחברה עבריינית ועלולה לגרום להתדרדרות מוסרית ופלילית של הנאשם. כך גם הטלת מאסר ממושך תגרום לפגיעה כלכלית בנאשם, אשר סיים לאחרונה את לימודי הסיעוד.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה. גם בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות על מעשיו, הבין את חומרתם וגילה אמפתיה כלפי המתלון.

ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה; העבירה נעברה בשנת 2018** ומאז חלפו כארבע שנים. מאז עבר הנאשם את העבירה, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לנאשם אין עבר פלילי.

העונש המתאים - סיכום

18. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולשיקול ההרתעה האישית, הגעתי לכלל

מסקנה שיש למקם את הנאשם **בתחתית מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור על הנאשם עונש של ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלונן. אשר לגובה הפיצוי למתלונן, אביא בחשבון את העובדה שבמסגרת הסכם הסולחה שולם למשפחתו של המתלונן סך של כ-25,000 ₪.

סוף דבר

19. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן ארבעה חודשים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות**, בכפוף לכך שיימצא מתאים לעבודות שירות על פי קביעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס. **הממונה על עבודות שירות יגיש חוות דעת בעניין התאמתו של הנאשם לעבודות שירות עד ליום 30.11.22**. לאחר קבלת חוות הדעת ינתן גזר דין משלים.

ב. **מאסר בן שישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות כלשהי ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה**.

ג. **התחייבות בסכום של 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של אלימות למשך שנתיים מהיום**.

ד. **פיצוי למתלונן סאמי משעל בסך 1,500 ₪ הפיצוי ישולם עד ליום 30.12.22**

על הנאשם לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ג, 28 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.